Bezpieczniej na terenach narciarskich

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
Opublikowano: środa, 02, listopad 2011 23:00
Grzegorz P. Kubalski
Odsłony: 1974

Uchwalenie w dniu 18 sierpnia 2011 roku ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich pociąga za sobą konieczność nowego uregulowania w aktach wykonawczych wielu szczegółowych kwestii związanych z tym zagadnieniem. Do zaopiniowania przez Zespół ds. Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Obywateli trafił pakiet czterech rozporządzeń wykonawczych. Trzy z nich związane są z bezpieczeństwem na terenach narciarskich.

Są to:

- projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzorów znaków nakazu, zakazu, informacyjnych i ostrzegawczych stosowanych do oznakowania w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich. Zaproponowane regulacje są co do zasady powtórzeniem znaków ustanowionych w obowiązującym obecnie rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 roku w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne. Nowością jest wprowadzenie znaków nakazu, które nie były objęte poprzednio obowiązującą delegacją ustawową. W swoim kształcie znaki są zgodne ze standardami, do których przyzwyczaiły nas znaki drogowe;
- projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie stopni trudności narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad oraz sposobu ich oznaczania. Proponuje się odejść od dotychczas stosowanego podziału tras wg kryterium trudności na cztery kategorie. Projekt rozporządzenia postuluje wprowadzenie trzystopniowej skali, zgodnej z przyjętym w Europie „kodem kolorowym" – trasy łatwe (kolor niebieski), trasy o średnim stopniu trudności (kolor czerwony), trasy dla ekspertów (kolor czarny). Co do zasady narciarskie trasy zjazdowe i nartostrady będą uznawane za:
  1) łatwe – gdy ich maksymalny stopień nachylenia nie przekroczy 25%;
  2) trudne – gdy maksymalny stopień nachylenia będzie wyższy niż 25% ale mniejszy niż 40%;
  3) bardzo trudne – gdy maksymalny stopień nachylenia przekroczy 40%.

  Narciarskie trasy biegowe będą natomiast klasyfikowane w następujący sposób:
  1) łatwe – o maksymalnym stopniu nachylenia w profilu podłużnym do 10%, maksymalnej długości do 10 km oraz o maksymalnej różnicy poziomów na 1 km trasy do 40 m, nie posiadające odcinków z trudnymi podejściami i zjazdami oraz nachylenia poprzecznego;
  2) trudne – o maksymalnym stopniu nachylenia w profilu podłużnym do 20%, o maksymalnej długości do 20 km oraz o maksymalnej różnicy poziomów na 1 km trasy do 80 m, posiadające nie zbyt liczne odcinki z trudnymi podejściami i zjazdami;
  3) bardzo trudne – o maksymalnym stopniu nachylenia w profilu podłużnym powyżej 20%, o długości powyżej 20 km oraz o maksymalnej różnicy poziomów na 1 km trasy powyżej 80 m, posiadające liczne odcinki z trudnymi podejściami i zjazdami;
- projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie dopuszczalnego obciążenia narciarskiej trasy zjazdowej, sposobu jego obliczania oraz szczegółowych warunków oświetlenia zorganizowanych terenów narciarskich. Stawiane wymagania są uzależnione od stopnia trudności danej trasy zjazdowej. Dla trasy łatwej wymagane jest zapewnienie 200 m2 trasy na osobę i oświetlenie nie mniej niż 10 luksów, dla trasy trudnej – 300 m2 trasy na osobę i oświetlenie nie mniej niż 20 luksów, dla trasy bardzo trudnej – 400 m2 trasy na osobę i oświetlenie nie mniej niż 30 luksów.

Phoca PDF